

EXPUNERE DE MOTIVE

Având în vedere concluziile Raportului Comisiei Europene cu privire la progresele înregistrate de România în cursul anului 2004 în procesul de aderare la Uniunea Europeană, potrivit cărora sistemul juridic românesc nu prevede „mecanisme eficiente pentru ieșirea de pe piață a operatorilor economici”, fiind identificate ca principale cauze ale lipsei de eficiență „complexitatea procedurii, aplicarea neuniformă a legislației în materie, protecția redusă de care beneficiază creditorii, Guvernul României a fixat ca obiectiv prioritar în Programul legislativ și în Strategia de reformă a sistemului judiciar elaborarea unui act normativ de reformare a procedurii reorganizării judiciare și a falimentului.

Procesul de amendare legislativă, ce a beneficiat de asistență tehnică, contractată prin Programul PHARE 2002, a avut ca punct de plecare acquis-ul comunitar în domeniul insolvenței (Regulamentul Consiliului 1346/2000 din 29 mai 2000 privind procedura insolvenței, publicat în JOCE L160 din 30.06.2000, Directiva 2002/74/EC din 22 septembrie 2002 pentru modificarea Directivei 80/97/EEC privind protecția salariaților în cazul insolvenței angajatorului, publicată în JOCE L270 din 8.10.2002, Directiva 80/97/EEC privind protecția salariaților în cazul insolvenței angajatorului, publicată în JOCE L283 din 28.10.1980, Directiva 2001/17/EC din 19 martie 2001 privind reorganizarea și falimentul societăților de asigurări, publicată în JOCE L110/20.04.2001, Directiva 2001/24/EC privind reorganizarea și falimentul societăților de credit, publicată în JOCE L125 din 5.05.2001), legislație a cărei preluare a fost asumată în cadrul procesului de negociere.

Având în vedere caracterul substanțial și reformativ al modificărilor operate, avându-se, de asemenea, în atenție necesitatea preluării într-o singură lege a amendamentelor aduse succesiv legislației în această materie, s-a decis a fi elaborată o nouă lege a insolvenței, a cărei intrare în vigoare va atrage abrogarea Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, orice referire la actul normativ mai sus amintit fiind considerată a fi făcută cu privire la noua lege.

Obiectivul principal al proiectului este eficientizarea procedurii reorganizării judiciare și a falimentului, pentru a cărei realizare s-a prevăzut:

- Introducerea unei proceduri simplificate, aplicabilă comercianților persoane fizice acționând individual și în asociații familiale, societăților comerciale fără active și/sau fără evidențe contabile sau societăți comerciale al căror sediu nu mai există ori nu mai corespunde adresei din registrul comerțului, debitorilor dizolvați și celor care și-au declarat prin cererea introductivă intenția de intrare în faliment (articolul 3 din proiectul de lege).
- Redefinirea rolului judecătorului sindic, în sensul degrevării acestuia de responsabilitățile ce exced sfera contenciosului și a verificării legalității procedurii ;

În acest sens, se prevede că:

a) judecătorul sindic nu va avea un rol activ cu privire la deciziile de ordin comercial care se iau în procedură, el trebuind să soluționeze numai eventualele

sesizări privind punctele de vedere contradictorii dintre participanții la procedură - practicieni în insolvență, debitori, creditori, acționari și orice alți terți manifestând un interes în procedură, situație în care se va pronunța asupra legalității luării măsurii și nu asupra oportunității economice a deciziei (art. 11 alin.(2) din proiectul de lege) .

b) eliminarea atribuției judecătorului sindic de a desființa din oficiu măsurile administratorului judiciar/lichidatorului (art. 11 lit. i din proiectul de lege);

c) eliminarea atribuției judecătorului de autentificare a actelor juridice încheiate de lichidator pentru a căror validitate este necesară forma autentică.

- Organizarea secțiilor de faliment (articolul 6 din proiectul de lege).

Prin proiect se propune organizarea unor secții specializate de faliment în cadrul tribunalelor care se găsesc în orașul în care își are sediul curtea de apel. Măsura are în vedere :

a) organizarea unei arhive unitare și separate de restul arhivei tribunalului respectiv, care să permită eficientizarea modului de gestionare de instanță (introducerea unor indexări și împărțiri pe secțiuni, specifice dosarelor de reorganizare sau faliment).

b) eficiență în introducerea unui sistem informatic pentru managementul documentelor;

c) eficiență în implementarea unui sistem de pregătire continuă a judecătorilor sindici, a grefierilor și a practicienilor în insolvență.

- Lărgirea responsabilităților administratorului judiciar/lichidatorului (art. 20 și art. 25 din proiectul de lege) și crearea mecanismelor care să asigure responsabilizarea acestora (prin punerea la dispoziția comitetului de creditorilor a pârghiilor care să-i permită exercitarea rolului său de supraveghere a activității administratorului judiciar/lichidatorului).
- Amplificarea rolului adunării creditorilor și a comitetului creditorilor în procedura insolvenței (art. 17 din proiectul de lege).

Proiectul prevede un rol activ al adunării creditorilor și, în special, al comitetului creditorilor în procedurile de insolvență creând, astfel, echilibrul necesar în procedură între interesul debitorului care beneficiază de organe centralizate de decizie și interesul creditorilor care, experiența a arătat-o, se manifestă amorf și difuz, lăsând loc posibilităților de abuz.

Astfel, potrivit proiectului de lege, comitetul creditorului, format din 3-7 creditori desemnați din rândul creditorilor cu creanțele garantate și chirografare cele mai mari, se întrunește cel puțin o dată pe lună și are următoarele atribuții:

a) să analizeze situația debitorului și să facă recomandări adunării creditorilor cu privire la continuarea activității debitorului și la planurile de reorganizare propuse;

b) să negocieze cu administratorul judiciar sau cu lichidatorul care dorește să fie desemnat de către creditori în dosar condițiile numirii și să recomande adunării creditorilor astfel de numiri;

c) să ia la cunoștință rapoartele întocmite de administratorul judiciar sau de lichidator, să le analizeze și, dacă este cazul, să facă contestații la acestea;

d) să întocmească rapoarte, pe care să le prezinte adunării creditorilor, privind măsurile luate de administratorul judiciar sau de lichidator și efectele acestora și să propună, motivat, și alte măsuri;

e) să solicite ridicarea dreptul de administrare al debitorului;

f) să introducă acțiuni pentru anularea unor transferuri cu caracter patrimonial, făcute de debitor în dauna creditorilor, atunci când astfel de acțiuni nu au fost introduse de administratorul judiciar sau de lichidator.

Împotriva acțiunilor, măsurilor și deciziilor luate de comitetul creditorilor, orice creditor poate formula contestație la adunarea creditorilor, după ce, în prealabil, a sesizat comitetul creditorilor cu privire la măsurile contestate, iar soluția adoptată de acesta nu răspunde intereselor creditorului.

- Reducerea termenelor de efectuare a actelor procedurale;
- Clarificarea înțelesului conceptelor pe care se bazează procedura instituită de legea insolvenței (articolul 3 din proiect).
- Simplificarea modalităților de citare, notificare și comunicare, în acest sens un rol esențial dobândind Buletinul procedurilor de insolvență (art. 7 din proiect);
- Consolidarea eficienței procedurii de reorganizare prin:

a) instituirea obligației ca părțile îndreptățite să propună un plan de reorganizare să facă precizări cât mai devreme posibil cu privire la intenția lor, indicând și premisele pe care le au în vedere pentru construirea planului, astfel încât judecătorul sindic să poată evalua în concret șansele de reorganizare (art. 95 din proiect); instituirea obligației debitorului de a consulta creditorii atunci când prevede participarea lor la realizarea planului.

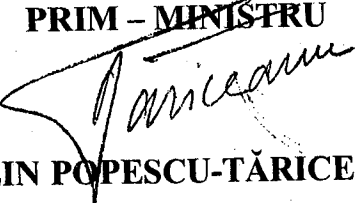
b) îmbunătățirea sistemului de vot, prin stabilirea unor grupe de vot care să reflecte interesul creditorilor în procedură (se creează patru grupe de vot: creditorii cu creanțe garantate, creditorii bugetari, creditorii chirografari stabiliți conform art. 96 alin. (1), ceilalți creditorii chirografari).

c) clarificarea înțelesului conceptului de reorganizare (din evoluțiile succesive ale legii, deși a fost păstrată posibilitatea lichidării totală sau parțială a activului debitorului pentru plata creditorilor în timpul reorganizării, modalitățile de realizare a acestui procedeu și modul în care el este tratat au dispărut din lege lăsând loc la confuzii și tratament divergent; pentru corectarea acestui fapt s-a prevăzut expres faptul că Planul va putea prevedea fie restructurarea și continuarea activității debitorului, fie lichidarea unor bunuri din averea acestuia fie o combinație a celor două variante de reorganizare).

Necesitatea îndeplinirii, în termenele fixate prin Programul legislativ și Strategia de reformă a sistemului judiciar 2005-2007, a obligațiilor asumate în procesul de aderare la Uniunea Europeană, precum și imperativul accelerării procedurii de reorganizare, în contextul general al nevoii de consolidare a accesului la justiție, ce implică eficiența procedurilor judiciare aflate la dispoziția părților, justifică urgența promovării acestui proiect de act normativ.

Față de cele prezentate a fost elaborat proiectul de Lege alăturat, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare, cu procedura de urgență prevăzută de art.76 alin.(3) din Constituția României, republicată.

PRIM - MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU